



Září 2009

Zpravodaj farnosti: Říčany

Moji milí,

rád bych Vás všechny co nejsrdečněji pozdravil i jménem pana kaplana. Tímto chceme poděkovat za Vaše hezké přijetí v Říčanech.

Farnost, to je rodina, společenství lidí, kteří jdou ve svém životě za Kristem. Každý má od Boha jiné dary, každý jsme trošku jiný, ale co nás spojuje je Víra. Víra je dar.

Dar, který každý z nás má opatrovat a hlavně žít. A díky tomu, i když každý z nás je jiný, můžeme spolu konat veliké věci. Ve Skutcích apoštolů poznávacím znamením byla Láska: „Hleďte, jak se milují.“ A tak se zatajeným dechem člověk říká, jak to muselo být krásné.

Ale my o nic nejsme ochuzeni. Ježíš se nezměnil. Nechtějme se připravit o dary, které nám Bůh dává skrze Víru, o přátelství, lásku, důvěru, vědomí, že nikdy nejsem sám. Že je někdo, kdo na mě myslí a má mě rád, to vše jistě cítíme od Boha k nám, ale myslím i mezi sebou navzájem.

Přeji Všem, aby se nám společně v naší farnosti – farnostech – kostelech i mimo ně, krásně žilo, abychom se na sebe těšili a měli radost z našeho společného setkání i se setkání s Bohem.

Děkujeme Vám za Vaše modlitby a věřte, že i my se za Vás modlíme každý den, aby Vám Bůh sesílal hojnost milostí do Vašeho života – Vašich rodin.

Ať Vám Bůh žehná.

Vaši říčanští kněží Konstantin a Timotej



Ze života farnosti

➤ **PODĚKOVÁNÍ**

Letošní prázdniny nám přinesly neočekávané změny. Naši kněží P. Lukáš Stanislav Buchta a P. Pius Zdeněk Vágner byli přeloženi do jiných farností. Děkujeme jim za všechnu péči a lásku, kterou nám během čtyř let věnovali. Za jejich duchovní vedení a všechnu práci v našich farnostech. Ještě jednou DĚKUJEME.

mp

➤ **PŘIVÍTÁNÍ**

Vítáme naše nové kněze P. Konstantina Petra Mikolajka a P. Timoteje Mario Pavla Váchu. Přejeme jim do jejich působení hojnost Božích milostí, darů Ducha svatého, láskyplnou ochranu Panny Marie a vstřícné farníky.

mp



➤ **P. Konstantin Petr Mikolajek, O.Praem**

Narozen 19. 8. 1975, vysvěcen 29. 6. 2000, na Strahově.

Kaplanem od r. 2000 do r. 2001 v Milevsku, od r. 2001 do r. 2009 farářem v Hodušíně a v Nadějkově.

Narodil jsem se v Čeladné, okres Frýdek Místek. V dětství jsme se přestěhovali do Hustopečí u Brna.

Mám 4 sourozence. Staršího bratra, starší sestru, mladšího bratra a mladší sestru.

V roce 1994 jsem maturoval na Střední strojní průmyslovce v Brně. Před vstupem do kláštera jsem 2 roky pracoval v Mostárně Hustopeče.

Teologii jsem studoval v Praze, v roce 2000 jsem byl vysvěcen na kněze. Mé první místo bylo v Milevsku, okres Písek, kde jsem byl rok kaplanem. Po roce jsem dostal 2 farnosti.

V Milevsku jsem se začal věnovat myslivosti, a v Písku jsem složil myslivecké zkoušky. Rád hraji tenis, lyžuji, hraji fotbal, a snažím se hrát hokej.

➤ **P. Timotej Mario Pavel Vácha, O Praem.**

Narodil jsem se 23. června 1972 v Trutnově jako druhé dítě Bohumila a Jany Váchových. Bratr Petr je o tři roky starší. Po základní škole jsem se vyučil jako zedník-obkladač na SOU stavební v Náchodě.

Po vyučení jsem nastoupil na SPŠ stavební v Náchodě, kterou jsem v červnu 1993 ukončil maturitou. Po maturitě jsem pracoval jako stavební technik ve firmě Teso s.r.o. Úpice a v dubnu 1994 jsem nastoupil na základní vojenskou službu k Hradní strážci VKP ČR, kde jsem se také stal vojákem z povolání. Působil



jsem zde jako důstojník štábu pluku-velitel stráže, až do mého odchodu do kláštera premonstrátů na Strahově v srpnu 2001.

Během mého působení u této jednotky jsem vystudoval obor bezpečnostně právní na Policejní akademii ČR, kde jsem byl promován bakalářem v roce 2000.

Taktéž během mého působení došlo k rozhodujícímu okamžiku v mém životě, a to že jsem byl 13. 12. 1997 v kostele sv. Kateřiny Alexandrijské v Lozorně na

Slovensku pokřtěn a biřmován. V letech 2002 - 2007 jsem studoval na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, promován jsem byl 22. 7. 2007.

Slavné sliby jsem v klášteře složil 1. 5. 2006, na slavnost sv. Petra a Pavla 2006 jsem byl vysvěcen na jáhna a 24. 6. 2008 jsem přijal skrze vkládání rukou otce biskupa ostravsko-opavského Mons. Václava Františka Lobkowicze, O.Praem., kněžské svěcení.

Jako jáhen jsem působil v římskokatolické farnosti Nanebevzetí Panny Marie na Strahově, kde jsem také byl poté farním vikářem až do 31. 8. 2009.

V současné době studuji na Právnické fakultě ZČU v Plzni obor právo.

➤ **Vážení přátelé,**

V červnu jsme ukončili rok se sv.Pavlem a teď máme před sebou rok se světce, který se jmenuje Jan Maria Vianney a je znám jako farář arský. Že je to světec pozoruhodný, o tom možná už sami víte, nebo se o tom jistě brzy přesvědčíte.

Žil v letech 1786 až 1859 v nelehké době Francouzské revoluce a napoleonských válek a prodělal mnoho překážek, než se stal knězem. Kromě toho mu učení ani moc nešlo, takže se jeho okolí domnívalo, že nemá nadání a těžko z něho něco kloudného bude. Ale on byl velmi skromný a pokorný a překonal všechny až neuvěřitelné překážky. Pán Bůh si ho však pro jeho dobré vlastnosti vybral k náročným úkolům. Jeho představení ho poslali do malé zanedbané a bezbožné vesnice Arsu, kde, jak se domnívali, nemůže nic pokazit. Začátky tam byly pro něho velmi krušné, lidé mu nedůvěřovali a vysmívali se mu, dokonce na něho svedli zlé obvinění. Ale on se nepoddal. A Bůh jeho lásce a trpělivosti žehnal. I když to trvalo nějaký čas, než dostal povolení ke zpovídání, stal se z něho časem tak vyhlášený zpovědník, že lidé, nejen z okolí, ale i z dalekých končin, v tisících přicházeli za ním. A tak nakonec trávil spoustu hodin ve zpovědnici.

Stejně tak ale miloval Krista v eucharistii a před jeho svatostánkem trávil i noční hodiny. Jeho kázání byla prostá, ale měla vždy hlubokou myšlenku, a

stal se i vyhlášeným duchovním rádcem. Viděl až zázračně hluboko do lidských srdcí a zdařile uzdravoval nemocné. Je zajímavé, že ač byl velmi skromný a pokorný, byl vůči kajícím i náročný, ale také nesmírně obětavý. Tam kde byl umíněný hříšník, udělal si Jan pravidlem uskutečnit pokání za něho – a opravdu to pomohlo! Co to jeho samotného stálo, to věděl jen málokdo.

Zemřel 4.srpna 1859 – tedy právě před 150 léty. V roce 1925 byl prohlášen za svatého a roku 1929 za patrona kněží v duchovní správě.

A tak – chcete-li vy vědět víc, vezte, že je zatím na trhu jeho poutavě psaný životopis od německého kněze Wilhelma Hünermanna, vydaný v Karmelitánském nakladatelství za 249 Kč. Dlouho neváhejte, možná ho brzy vyprodají.

Eva Lacinová

❖ **Napsali jste nám...**

Vybráno z knih

Wilhelm Hunermann : Farář arský

Povýšení svatého kříže

Dne 3. května 1843, ve svátek Nalezení svatého kříže, ukázal svět svoji nejhezčí slavnostní tvář. Ve školním sále se tísnila děvčátka a čekala na faráře, který měl co chvíli přijít, aby v tuto hodinu, jako každé ráno, vyučoval katechismu. Každé místečko, které ještě zůstalo volné, obsadili poutníci. Na ostatních lavicích seděli cizí lidé, sedláci i měšťané, advokáti, profesori, novináři i kněží, muži a ženy. Postávali podél stěn a tlačili se před otevřenými okny. Všichni chtěli vidět svatého faráře a naslouchat jeho slovům.

Mluvil o svatém kříži v Jeruzalémě, který našla na hoře Kalvárii zbožná císařovna Helena. O kříži, s nímž se stále znovu setkáváme i my, ubozí lidé, který s bolestí bereme na svá ramena a který v nás přesto působí tolik pokoje

a blaženosti. Jak zvláště mu hořel v očích modrý oheň, když se zlehka naklonil ke svým posluchačům a řekl: „Říkáte, že je moc těžké trpět. Ale ne, není to těžké. Kříž je plný sladké útěchy a svaté blaženosti. Jenom musí člověk, když trpí, milovat. Vidíte, děti moje, na cestě kříže je těžký jenom první krok. Náš největší kříž je strach z kříže...

Skrze kříž přijde člověk do nebe. Nemoci, pokušení, utrpení – to jsou všechno kříže, které vedou k nebi. To všechno brzy skončí. Naším vzorem je náš Pán. Vezměme svůj kříž a následujme ho!“

A pak ještě tichým, sotva slyšitelným hlasem dodal: „Zakoušel jsem to mnoho a mnoho let. Byl jsem osočován, pronásledován a postrkován sem a tam. Měl jsem spoustu křížů! Měl jsem jich skoro víc, než jsem dokázal unést. Opravdu upřímně jsem se modlil, abych ty kříže nesl rád. A pak jsem se cítil šťasten. Nesmírně šťasten!

Říkal jsem si: ve skutečnosti existuje jen jedna jediná blaženost – kříž! Není třeba se ptát odkud kříže přicházejí. Všechny jsou přece od Boha. Bůh nám v nich stále dává možnost, abychom mu dokazovali svou lásku...“

A ti lidé, z nichž mnohé přivedla do Arsu nejvyšší nouze, náhle viděli své kříže ve zcela jiném světle, ozářené posvátným velikonočním jasem.

„Když člověk trpí, musí milovat!“ znělo znovu ve všech srdcích.

Poutníci opustili třídu za hlubokého mlčení.

„Ve skutečnosti nic zvláštního neřekl,“ pošeptal tajně jeden duchovní kanovníkovi. „Stejně káže každý z nás. Ale přesto! Na arském faráři je pravděpodobně pozoruhodný způsob, jak to říká a jak při každém slovu promlouvá zároveň celá jeho bytost.“

„Zachovejme mlčení, přáteli!“ odpověděl mu spolubratr. „V tomto knězi k nám promluvil Bůh.“

➤ **Tajemství Phaleare**

Letos již po osmé pořádala Římskokatolická farnost Říčany letní farní tábor pro děti. Vypravili jsme se do Čechtice, které jsou v kouzelné krajině Vysočiny. Letošní táborová hra byla ve znamení hledání a odhalení tajemného Phaleare. Na našich výpravách jsme překonávali různá úskalí, nechyběly ani provazové žebříky, ale nakonec se nám podařilo přijít věcem na kloub. V Truhlici nápadů, která byla uzavřena kódy jsme našli zprávy pro naše výpravy. Ocitli jsme se v různých zemích Evropy a postupně jsme získali Řád dubové koruny, Řád polární hvězdy, Řád prince Jindřicha – mořeplavce, Řád lázně, Řád slona, Řád kříže země Panny Marie, Řád Spasitele a Řád bílého lva. Tak jsme Evropou procestovali Lucembursko, Švédsko, Portugalsko, Velkou Británii, Dánsko, Estonsko, Řecko, Českou republiku. Evropské země jsme navštívili, řády získali, ale stále jsme nemohli vypátrat Phaleare. K našemu překvapení v podstatě toto slovo znamená Řád. Řecké slovo phalera, které označovalo kovové ozdoby na přilbách, převzali Římané ve tvaru phaleare jako název pro vojenská vyznamenání nošená na zbroji. Současný termín faleristika zahrnuje řády, medaile, odznaky určené lidem za zásluhy ve všech oborech lidské činnosti. Při napínavé a dobrodružné hře jsme se poučili o současných nejvýznamnějších řádech 27 zemí Evropské unie. Kromě toho jsme se v evropských zemích zúčastnili středověkých trhů, atletických klání a sportovních turnajů.

Navštívili jsme klášter premonstrátů v Želivi, kde k nám promlouvala naše minulost, také jsme byli v muzeu Bedřicha Smetany v Růžkových Lhoticích. Nechyběly táboráky s opékáním buřtíků a zpíváním s kytarou. Noční tak zvanou „bojovkou“ jsme zakončili naše putování. A přišel poslední den. Dostali jsme krásné diplomy a odměny. Řád 2009 s evropskými hvězdičkami potěšil každého táborníka.

Město Říčany jsme reprezentovali všude, kam jsme přišli, na svých tričkách.

Děkujeme Městu Říčany za poskytnutý grant. Poděkování patří také dalším sponzorům.

Děkujeme našim milým kuchařkám za výbornou péči o naše žaludky a všem obětavým táborovým vedoucím za organizaci a pečlivou přípravu tábora bez nároku na odměnu.

Tábor skončil – těšíme se na příští rok.

mp

➤ **Vybráno z knih ...**

Sofonjáš 3,17

Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, bohatýr, který zachraňuje, raduje se z tebe a veselí, láskou umlká a opět nad tebou jásá a plesá.

Abbé Pierre : Testament

„ Život mě naučil, že žít znamená dostat trochu času, abychom využili svou svobodu, naučili se milovat a připravili se tak k věčnému setkání s Věčnou láskou.“

Vybrala Dr. Šebková

ZVON - farní zpravodaj

Vydává Římskokatolická farnost, Masarykovo nám. 70, 251 01 Říčany, +420 737 515 491

e-mail: timotejpv@centrum.cz, www.ricany.cz/farnost

Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Redakce: P. Timotej M. Pavel Vácha O. Praem, Miloslava Pangrácová, Hana Zavadilová

Cena: dobrovolný příspěvek.

Redakční uzávěrka pro příspěvky do říjnového čísla je 21. 09. 2009